

φιλότατῃ μου. Δὲν ἤξεύρω πῶς θὰ ξεμπερδεύσῃ αὐτὴ ἡ δουλειά».

Ἐσυμμεριζόμεν, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, τοὺς φόβους τῶν κυριῶν ἐκείνων. Ἐρριψα βλέμμα εἰς τὸν Βόλουελ. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἐφαίνετο κάπως σκεπτικὸς.

Καὶ πραγματικῶς, ἡ προθυμία, ἡ τρυφερότης τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυνεν ἡ Νάνσυ πρὸς τὸν νεαρὸν Ἰάπωνα, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ῥῆξανε. Ὁ ἡχος τῆς φωνῆς τῆς προσέλαβεν τόνον ὁ ὁποῖος ἔδιδε θλιβεράν ἐντύπωσιν τὸ βλέμμα τῆς εἶχε παρὰ ξενὸν λάμπιν· αἱ παρειαὶ τῆς εἶχον πυρατώδη χρώματα. Τοιαύτῃ ἦτο θελκτικωτάτῃ καὶ ἡ ὥραióτης αὐτῆς ἔκαμνεν ἐντύπωσιν εἰς ὅλους· οὐχ ἦρτον ἡ σκηνὴ ἦτον ἐπίπονος.

Ἦλθε στιγμὴ ὅπου τὰ μειδιάματα, αἱ κολακευτικαὶ λέξεις, τὰ περιπαθῆ βλέμματα πρὸς ἐλαβον τοιαύτην ἔντασιν ὥστε ἐπροξένει εἰς ὅλους κόπον. Μόνος ὁ Μίλτον Ζαραμάγιας ἦτο μέλι καὶ γάλα καὶ τὸ θέαμα τῆς ἀρελείας του ταύτης προσέθετε περισσοτέραν μελαγχολίαν εἰς τὴν μελαγχολίαν μας. Ἡ Μίσερ Τέμπλ καὶ ὁ ἱατρός ἀντὶ ἡλλάζον μετ' ἐμοῦ βλέμματα τρόμου. Τί ἐκάναμεν; καὶ ποῖος θὰ περίμενε τοιαῦτα ἀποτελέσματα; Ὁ Βόλουελ, καταγοητευμένος ἀπὸ τὴν συγκινητικὴν ἀσθένειαν τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἡ μικρά του ἀσθενὴς ὁπότεν τοῦ ὠμίλει εἶπε τυχαίως: « Ἐσο πρὸς αὐτὸν οἷα θὰ ἦσο πρὸς ἐμὲ, τὸ θέλω! » Ποῖος θὰ πρόέβλεπε τὰ ἀποτελέσματα τῆς τότεν καλῆς ταύτης διαγωγῆς; Ποῖαν ἀρά γε χορδὴν νὰ ἐκρουσε χωρὶς νὰ τὸ εἰξέυρη; Μυστήριον! Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι σκληρῶς ὑπερέβημεν τὸν σκοπὸν μας.

Τώρα ὁ μόνος πόνος μας ἦτο νὰ καταπαύσωμεν τὸ θλιβερόν πείραμά μας· νὰ τελειώσωμεν τὸ ἀνυπόφορον τοῦτο γεῦμα καὶ ν' ἀποπέμψωμεν τὸν καταραμένον Ἰάπωνα. Τὸ αἶσχος τῆς παραβιάσεως ἐκείνης μιᾶς παρθενικῆς συνειδήσεως ἐθάρυνεν ὅλους. Βιαστικὰ καὶ γρήγορα ἐσηκώθημεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν χωρὶς νὰ ἐγγίσωμεν τίποτε.

(Ἀκολουθεῖ).

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐν ἄνθος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ὑπὸ Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου πρῶην πρωτοψάλτου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. — (Τύποις Ἀλ. Νομισματίδου).

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 33 φυλλάδιον τῆς α' Ἠχοῦς παρε-

θέσκειν ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐκδοθὲν ἀποτελεῖ λαμπρὸν τόμον ἐκ 430 περίπου σελίδων μετὰ προλόγου. Ἀντὶ πάσης κρίσεως ἀρκούμεθα νὰ παρηθῶμεν τὴν ἐγκρίσιν τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

† Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ἐπιβεβαιοῖ.

Ἀρ. Πρωτ. 5908.

Ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5908 καὶ ἡμερομηνίαν 16 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. αἵτησιν τοῦ ἐκ Χρυσουπόλεως μουσικολογιωτάτου κ. Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, τῆς πρωτοψάλτου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πανέρον ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὑποβαλόντος πρὸς ἑγκρίσιν τὴν ὑπ' αὐτοῦ φιλοπονηθεῖσαν μουσικὴν ἀνθολογίαν ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐν ἄνθος τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς », καὶ μετ' ἐπιστάσεως διεξελευσῶσα καὶ μελετήσασα ἀρμοδίως τὸ ἐν λόγῳ πόνημα ἐγκρίνει αὐτὸ οὐ μόνον ὡς οὐδὲν τὸ ἐπιλήψιμον περιέχον, ἀλλὰ καὶ λίαν χρήσιμον παντὶ ἱεροψάλτῃ καὶ μουσικῷ ἐν γένει διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα πανόργανα, σπουδαῖα καὶ πολύτιμα μαθήματα, περιζήτητα παρὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς μουσικοὺς καὶ οὖν τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ ἐκδότου εἰς πῶς ἐξεργόμενα.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 27 νοεμβρίου 1895.

Ὁ πρόεδρος

† Καρπάθου καὶ Κάσσου Σωφρόνιος

Ὁ γραμματεὺς

Ἱεροδ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος

Τὰ μέλη

(Τ. Σ)

† Ὁ Αἰτίτης Βαδίσλειος

† Ναζιανζοῦ Πανάρετος

† Ἀρχιμ. Μ. Κλεόδουλος

† Ἀρχιμ. Κύριλλος

† Βενέδικτος Γεωργιάδης.

Ὁ Μέγας Ἀρχιδ. Κωνσταντίνος.

Ἀλληλογραφία.

Τσοτ. Μᾶξ. — Μὴ φοβῆσθε νὰ σᾶς ἀποκλέσωμεν οὔτε ἰδιοκλέπτην οὔτε ἰδεοκλέπτην· ἡ ἰδέα εἶνε πρωτότυπος πολὺ, ἀλλὰ λιγὰκι ἐσφαλμένη.

κ. Ι. Ἀθ. Πλωμάρι. — Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχарιστοῦμεν λαμβάνετε τακτικὰ τὴν « Ἠχώ »· σημειώσατε ὅσα φύλλα σᾶς λείπουν, διὰ νὰ σᾶς τὰ στείλωμεν.

Νίνον εἰς Ἀθήνας. — Ἐπιτρέπεται, τὰ εὐτράπελα τοῦ Κόρακ, νὰ δημοσιευθῶν μετὰ τὴν ἀληθῆς ὀνομασίαν του· Σὺς δυσηρέστησεν ἐκεῖνον τὸ μικρὸ σόυσμο; — Ἀγνωστον. Τὸ παραμῦθον πολὺ γλυκὺ, σὺν παραμῦθον γαγιδί, ἀπ' ἐκεῖνα πᾶν ἐνθουσιάζουν τὴν Παλαμᾶ μας. Μοῦ ἐφάνη περίεργον πῶς ὁμοιάζει μετὰ τὸν Τωβὶτ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. — Δεσποινίδι Β. Ε. Μακρ. Συγχαρητήρια θερμά. Ἐπέμψατε εἰς Ἀθήνας τὰ αἵτηθέντα; σπεύσατε, διότι ἡ βροχὸς τῆς θὰ τὰ καταστήσῃ ἀνωφελῆ.

Ἀτακτον, ἐνταῦθα. — Πολλὰκις ἐλέγηται ὅτι τὸ ψευδονυμὸν μὴ συνδεσθὲν ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐννοία· Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν.